

SENMANARI POPULAR, HUMORISTICH Y LITERARI

DONARÀ UNA LLISSÓ CADA DISSAPTE

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de Fontanella, núm. 5, entressol, 1.ª; Barcelona.

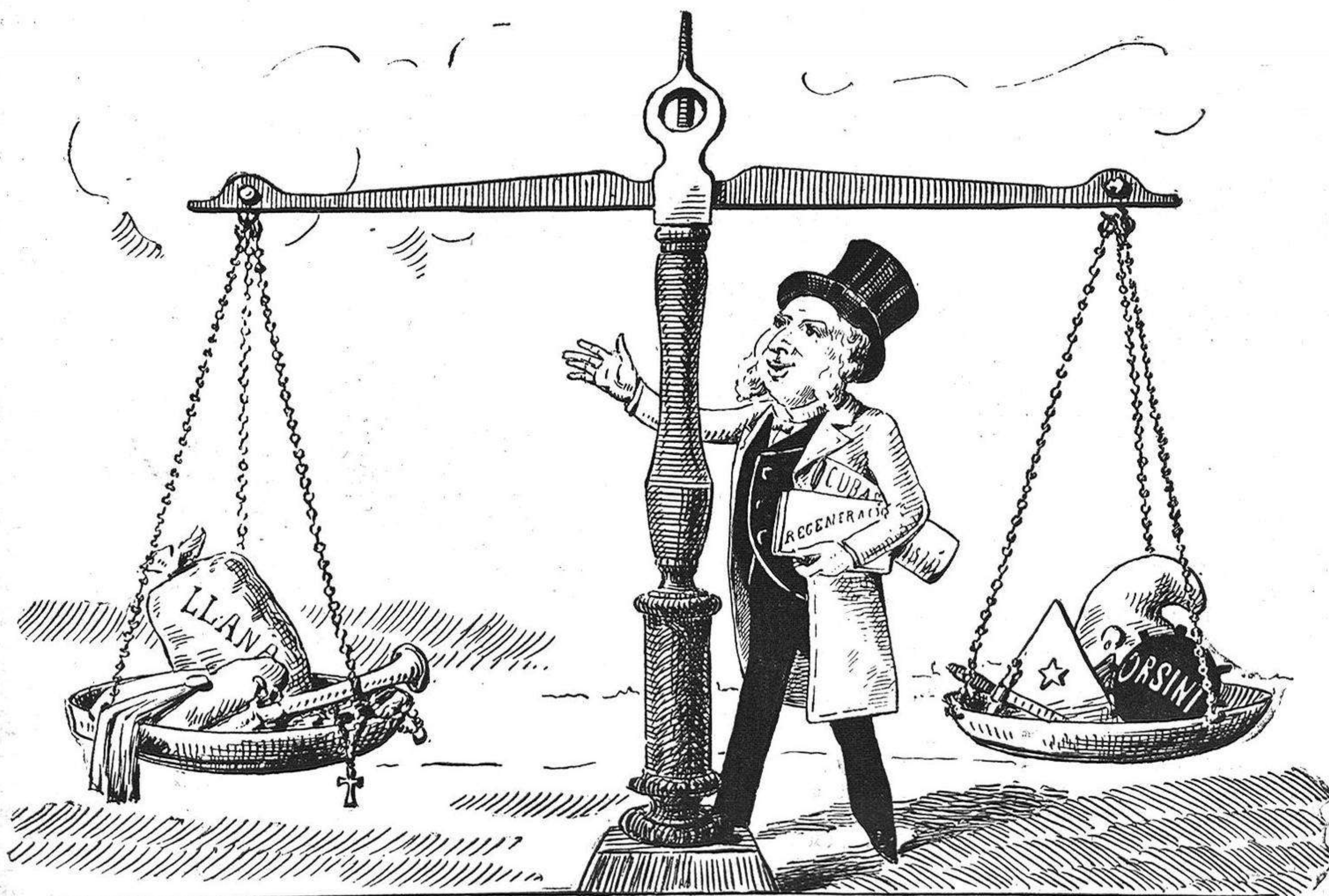

Número solt 5 céntims. --- Atrassats 10 céntims.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Barcelona: semestre, 2 ps. un any, 3 ps. — Fora: semestre, 2'50 ps. un any, 4 ps

PATRIOTISME MODERN

Deu conservi l'equilibri en benefici dels indiferents... y dels panxistas.

DE CONCIENCIA

—Deu lo guard, mossén Pere.
 —Hola, Titella, Deu te dó un bon dia.
 —Venía á ferli una consulta.
 —Digas noy, digas.
 —Es el cas, que jo lleigeixo tots els periódichs católicos; tots me diuen que *Deu sobre tot*, pero quan vull ferme capás de quina conducta he d'observar en política, 'm torno boig y 'l meu cap sembla una olla de grills. Diguim *qué haig de ser?*
 —¡Vaya una pregunta!
 —Ja veurá, vostés deuen dirigir las conciencias, y jo he pensat que 'm diria net y clar quina es la política bona, *qué dech ser.*
 —Primerament, *deus ser un bon cristiá.*
 —Si aixó ja ho sé.
 —Després, *deus frequentar els Sacraments....*
 —També ho sabia.
 Mossén Pere fá una rialleta y calla.
 —¿Be, que m' ho diu ó no m' ho diu?
 —Calma, noy, calma. No t' entussiasmis massa, ab la política, pero, si polítich has de ser, sigas.... carlista.
 —Gracias á Deu.
 —Feste cárrech que no he dit rés.
 —Estiga bó, y gracias del consell.
 —Deu te guihi.
 Y en Titella, tot baixant l' escala, diu:
 —Ja m' ho pensava qu' era dels nostres. Dintre poch li farém portá un fusell.
 —Bon dia, mossén Joseph.
 —Deu te guardi, Titella.
 —Escolti, vinch á ferli una pregunta molt estranya. M' he aficionat á la política, y voldria anar pel camí recte. ¿Qué m' aconsella vosté?
 —*Que siguis un bon cristiá.*
 —Vaya una novedat.
 —Frecuenta 'ls Sacraments.
 —Pero home de Deu, li parlo de política y vosté 'm respon de *santificat á matinas.*
 —¿Com s' entén? Has de sapiguer que la única política bona, es la de Jesucrist; l' únich bon regnat, es el social de Jesucrist; lo demés tot es pá sucát y armas al hombro. ¿Vols seguir la única santa, la única bona política? Donchs suscriute al *Siglo Futuro*, que costa solament dos pessetas cada mes, y allí veurás l' única salvació possible pera Espanya.
 —Pero, jo 'm pensava que dels nocedalistas ja no s' en cantava gall ni gallina.
 —¡Qué dius ara, desgraciat! Si la patria vol sanar, no te altre remey que 'n Nocedal.
 —¿Vol dir?
 —Lo que sents. Deu tot ho pot, y nosaltres som los únichs que podem tornar á la patria la fe perduda.
 —Y, ¿qui será 'l Rey? donya Cristina, don Carlos ó en Nocedal?
 —Ja veurás, cualsevol; encare que si ho fos en Nocedal, aniria tot molt millor.
 —De modo que....
 —Has de ser integrista.
 —Gracias (de la lata) mossén Jaume; hasta un altre dia.
 —Adeu, Titella, sigas ben íntegro.
 En Titella, rihent per sota 'l nás:
 Aquest bon senyor encara te cébas.

—¿Cóm ho passa, doctor Canudas?
 —Molt bé, gracias á Deu: ¿Ahont vés?
 —Miri, vinch á demanarli un consell. He pensat que després del *chor* lo trobaria á casa. Voldria que 'm tregués d' un dúpte. Com que en aixó de la política hi ha tantas contradiccions y tanta *fassessia*, he pensat que ningú com un senyor canonge m' encarrilaria per seguir una bona política, conforme ab las doctrinas de la Iglesia. En aixó vostés hi están llepats y voldria que 'm parlés clar y catalá.
 —Mira Titella, sigas un bon cristiá.
 —Si no 'm diu res més....
 —Lo primer es *observar las prácticas cristianas...*
 —Pero es que vosté no m' entén. Vull que 'm digui en política *qué puch y dech ser?*
 —Mira, noy, la millor política es la de tenir quatre duros á la butxaca. No t'hi amohinis, creume.
 —Pero, es que....
 —Cá, home, cá; té, mira lo que diu el *Brusi*....
 —Es que jo no 'l lleigeixo.
 —Mal fet. Apendrias de tirarho tot á l' esquena. Estigas be ab Deu, y estigas be á casa. La política no t' donará mes que disgustos. El cor net, el cap dret y la butxaca plena. Tot lo demés, qüentos.
 —Ja, ja; ja ho entench.
 —Adeu, Titella, adeu; me 'n vaig á estirar las camisas una mica. Expresions al teu pare.
 —Estigui bó, doctor Canudas.
 Y en Titella baixa l' escala ab las gaitas una mica rojas y exclama:
 —Gran mal d' estar gras.

Ja ho veuen; l' un diu una cosa y l' altre un altra. Unicament s' avenen en lo de *ser bon cristiá*. Donchs en aixó, en los assumptos á ells competents, creyemlos á peus junts, sense xistar. Pero en lo que no entenen (parlém en hipótesis) no 'ls hem de creure, ni volém. Agafarém la política *que nostra conciencia 'ns dicti*, y res més.
 En religió, son nostres quefes indiscutibles els Bisbes y capellans.
 En política, don Carlos y sos delegats.
 A cada hù lo seu.

SAID.

Hi ha algún mal intencionat que diu qu'en Castelar torna al Congrés porque ara en Mella no li pot xafar la guitarra.
 O cantarli las quaranta.
 Podrá ser veritat.
 No obstant, encare que 'n Mella hagués anat al Parlament, no hauria de tenir por d'en Mella, al contrari.
 En Mella hauria marxat al veure entrar á don Emilio.
 Porque en Mella té 'l nas molt fi.
 Y d'una hora lluny hauria sentit la pudó de l'acta d'en Castelar.
 Y fugiria per no caure en basca.
 Primer 'ls carlistas no tenían quartos per comprar una dotzena d'escopetas de canya.
 Al cap d'un temps, ja la cosa anava mes seria, pero total, 150 mil pessetas.
 ¡Cal! apenas n'hi havia prou per comprar la pólvora per fusellar lliberals.
 Mes avuy.... ¡ja tenim diners!
 Y tenint diners, tindrém, per supuesto, homes, armas, generals d'exércit que se 'ns acostan y....

¡Com somia la premsa lliberal!
 Anéu fantassejant, anéu, que tot vindrá pe'ls seus passos contats.
 Y no s'escapará ni una rata.
 Ni un rata.

En Polavieja ens havia promés moltes economías pera aliviar una mica la carga que pesa sobre las espaldas del contribuyent.
 Pero, una cosa es predicar, y un'altra 'l formatje d'Horlanda.
 ¿Qu' hi havia algú capás de creure'l?
 Pero qui no s'aconsola es porque no vol.
 Porque no mes aumenta 'l pressupost del ram de guerra en 30.000.000 de pessetas.
 Y en ús de son perfecte dret podia aumentarlo en 30.000.000.000.000.
 Y tampoch l'haurían fusellat.
 Per ximple.

Senyals de regeneració.

La cosa está que bufa: el poble y l'exércit s' preparan á la lluyta, que será terrible y espantosa.
 Valladolid (terra de folletos com á Toledo) está en estat.... de siti y no se sab pas quin desenllás tindrà el terrible conflicte qu' estallarà dintre breus moments.
 La premsa espanyola augura batallas sangrentes; fins ara algún ferit, pero 'l *choque* entre l'exércit y el poble es inevitable.... ¡Oh Deu, qué será de nosaltres y d'Espanya entera!

¡Y qué será dels nyébils que encara no son á la bojeria!

Perque, mirin que temer per la sort d'Espanya perque quatre estudiants y quatre cadets que han vingut á las mans y s' clavan quatre tantos *per una cara bonita*, es de lo mes chulo que s' veu.

¡Polavieca, Polavieca
 cómo está la sociedad!

Pero, gracias á Deu, tot ha acabat com era de esperar.

En comedia.

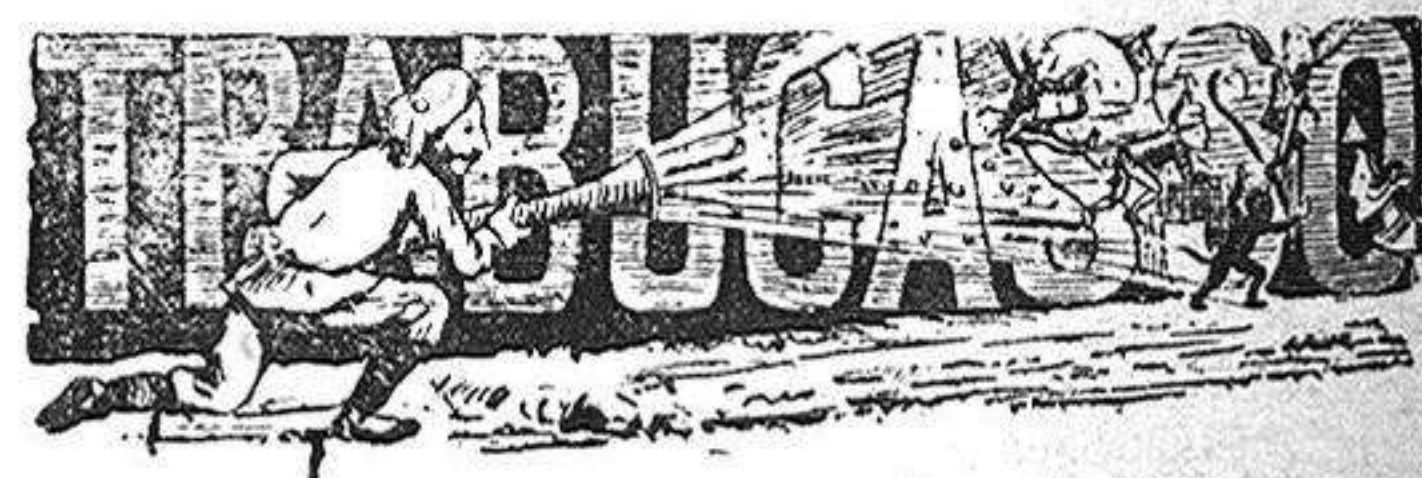
Y si no llegeixin:

Madrid, 16 (noche).—Valladolid.—Se ha celebrado una fraternal manifestación de afecto en la que han tomado parte cadetes y estudiantes.

Después de beber Champagne y bailar en la Universidad han recorrido las calles llevando los cadetes las banderas de las Facultades.

Las señoras desde los balcones les arrojaban flores. (¡!)

¡Deu se compadeixi de nosaltres!

Se 'ns ha entregat una carta que el Cardenal Sancha escrigué, sent Bisbe d' Ávila, á un conegut catóich de Barcelona, de la que copiém un párrafo sobrosíssim:

“...Cuando la fe peligra, es deber de todos los que de católicos se precien, salir á su defensa, imponiéndose mayores sacrificios de los que emplearse suelen para defender la honra personal y el derecho de propiedad...”

Y estém en temps en que la fe no sals perilla, sino que se la fereix de mort...

Pero ni por esas.

Avuy el Cardenal Sancha enten qu' es primer defensar un'altra cosa que la fe.

¿Qué hi farém!

TITELLA.

TRAUS Y BOTONS

Ja sabém que 's té avuy día
per molt útil é important
lo paper que desempenyan
tant els *botons* com els *traus*.
Qu'ho és no hi ha que duptarho;
com nuvis enamorats
que ni un instant s'abandonan
enllassats sempre del bras,
van seguint ab pler y ditxa
de la vida 'l tort viarany;
aixís jamay se separan,
sempre junts, sempre cordats,
mantenen fixas las prendas
fort y ferm, sens cedir may.
Hi ha *botons* de formas variats,
com *traus* de distints tamanyes.
Si 'ls que portém demunt nostre
tenen fama de *bons-jans*,
aquells altres, aquells murrís
de *botons* qu'están *cordats*
ab los *traus* que á nostra patria
ja del tot han dessangrat,
no son dignes de llohanas;
no ho son pas, á fé, ¡mal llamp!

Vinch á presentarlos provas;
vull que 's vagin enterant
de que si Espanya avuy plora,
es que quelcom li fa mal.

¡Mireu! trista, abatuda,
ja no pot moure ni 'l cap
y están sos ulls sempre fixos
en un *punt* que 's veu ben clar.

Aquest *punt* hont la matrona
en mirarhi s'hi complau,
es del Carlisme 'l programa,
dols com néctar, sens mal fat
que lo fassi desmereixer
del bell lema tres cops sant.

Y aquells que la martiritzan,
burlantsen á cada pas,
carregantla d'improperis
propi de sers infernals,
son del dimoni l'estampa;
son els lliberals malvats;
son els *botons* que per mostra
passo prompte á presentar.

Vagin fixantse: en Sagasta,
Silvela, Trampas, en Blanch,
lo *guerrer cristià y cristino*,
don Primo dels meus pecats,
y l'autor de la potinga
«la *autonomía es la paz*».

Tots aquets, junt ab un altre
qu'es també bastant *granat*,
aquell que va dir que á Meco
varem matar tots plegats,
son els *botons* de més rumbo
baix la capa del cel blau;
son, en fi, sols ells la causa
de nostras penas y danys.

Vista d'aquets l'importancia
deu ser grossa la dels *traus*.
Si examinem ab catxassa
nostre tétrich mal-estar,
veurém que lo seu origen
naix d'aquestos esboranys
qu'han conduhit á la fossa
nostre imperi colonial.

Si 'l gran rey Felip venía
sols per veurens un instant,
avergonyit s'en tornava
sota 'l marbre, esparverat,
al pensar que 'ls seus dominis
ja restavan trossegats;
son ceptre tirat per terra;
sa corona feta un *nyap*...;
que la bandera espanyola,

per qui 'l sol no 's pongué may,
es ja trofeu d'una turba
que l'arrossega pel fanch
y la llensa y la copeja
pera causarli nous *traus*.

¡Descanséu en pau, monarca
de cor digne, noble y gran!

Encara resta qui us ayma
y us recorda á cada pas
citantvos com á modelo
de pares dels seus vassalls.

Encar las vostras petjadas
segueix un Capdill preuhat
qu'es dels bons tendre esperança
puig es net de reys y sants.

Sols ab Ell confía 'l poble,
aburrit per desenganyis;
esperant está que 'l lliurin
de tants *botons* y tants *traus*
que li xuclan ja la vida
que li escolan ja la sanch.

PEPET DE LAS POMAS.

AL SENYOR MESTRE TITAS

Respectable senyor Mestre: En vista de que va á
cessar la polèmica entaulada entre un tal Pere y son
deixeble Joan, precisament quan comensava á tenir
algún interès per los lectors, jo que soch un home
molt pacífich hasta 'l punt de anomenarme Pau, am-
pró franch com á bon catalá, que 'm agrada dir al vi,
vi y al pá, pá, no puch menos d' elevar á vosté la
següent súplica, esperant de la seva acreditada illus-
tració y reitut lo millor aculliment.

Tinch com un axioma de recte procediment lo que
ve contingut en las següents paraulas llatinas: *In ne-
cessariis mitas, in dubis libertas, in omnibus chari-
tas*, creyent fermament que si tots ajustessim á éll la
conducta nos fora fácil arreglar moltes cosas. Ja m'
entén vosté, senyor Mestre, vull dir que á ne 'n Joan
li he vist un poch d' aferrament á la seva opinió, que
'l portava hasta 'l punt de no respectar gayre la del
contrari, y com tothom es aymant, com vosté mateix,
del seu modo de pensar, d' aquí haurá sigut que 'n
Pere ha volgut cessar en la polèmica. Donchs bé, 'l
plan meu y la súplica que li faig es que 's digni obrí
una secció de *Polémica* en son senmanari, ahont ca-
dascú pugui explayar bé la seva idea, mentres sia de
las de lliure opinió, sens altre limitació que la de que
no siguin anticarlins, es dir, que poden esser no car-
lins, pero anticarlins may.

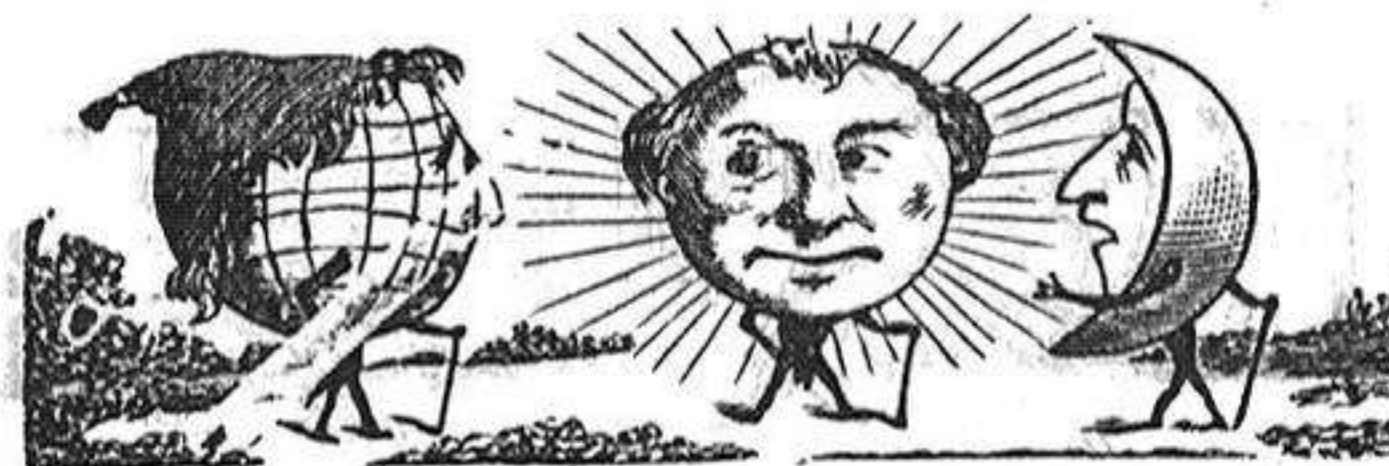
¿Que ho accepta? Aleshores conti ab la benevolen-
cia de tot home imparcial. ¿Que no li sembla bé 'l
meu plan? Digui donchs quin s' ha de seguir perque
las polémicas puguin resultar profitosas, ja que de no
resultar profit val més no tenirne.

Espera veures complagut son atent servidor.

PAU.

Quedarà complagut lo senyor Pau. Desde la
próxima senmana obrim una secció de OPINIONS
en la qual podrá cada hù exposar la seva, men-
tres estigui conforme ab la doctrina católica y no
sigui anti-carlista.

LO MESTRE TITAS.

A MON ESTIMAT MESTRE TITAS

ab motiu de sa arribada al centenar

Per Sant Carlos y Sant Jaume,
que son festas senyaladas,
¿no es vritat que á carretadas
rebéu felicitacions?
¿No es vritat que los deixebles
gastan tinta aqueixos días
per omplirvos d'alegrías,
per donarvos ratos bons?

Pel sant del Rey y del Príncep
¿quin deixeble es que pot viure
sens quatre ratllas escriure
demostrant lo que 'l cor sent?
Quasi escriuhen lo que pensan
y escrivintne s'aconsolan,
per més que lo que més volen
no poden ferho present.

Puig es cosa sapiguda
que 'l que diu tot lo que pensa,
te d'estar sempre ab temensa
de veures *enxiquerat*,
ja que 'ls homens de la Patria,
los senyors de nostra terra,
han declarat fera guerra
al deixeble aprofitat.

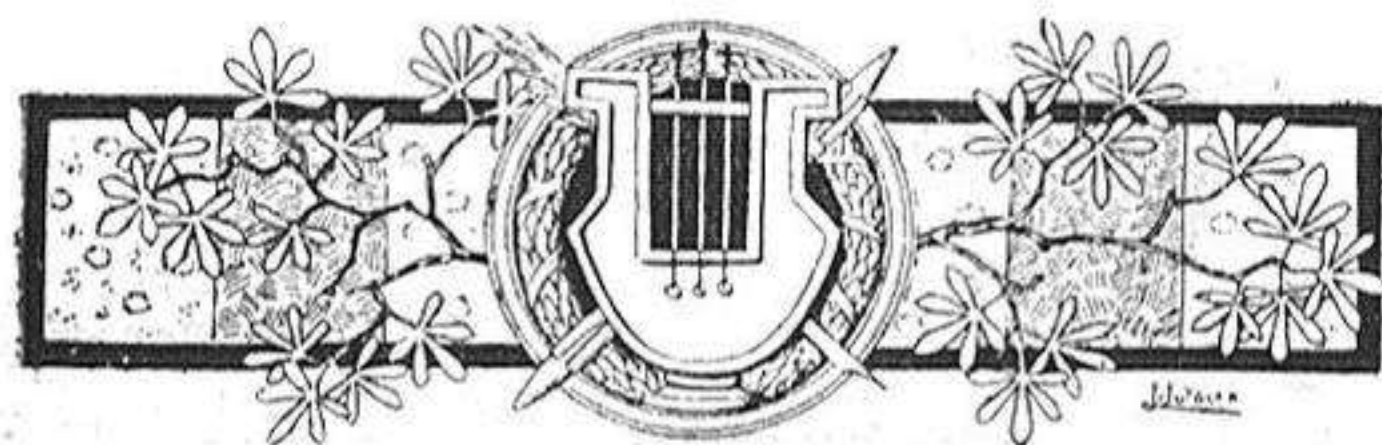
Guerra á mort al MESTRE TITAS,
puig qu'ensenya la doctrina
la més pura y més divina
y l'única qu'es de lley,
la que tots saberne deuen
y dintre del cor tenirne,
la que ensenya á tots morirne
per son Deu, sa Patria y Rey.

Mes javant! diu lo bon MESTRE,
que ningú deu espantarse,
sempre javant! sense aturarse
per més que s'oiguin lladruchs
dels gossos que 'ns escometen,
que ovirant nostra bandera
los veureu anar enrrera,
puig sols saben ser poruchs...

De tot cor jo us felicito,
Senyor MESTRE, en eixa diada,
puig qu'es per vos senyalada,
ja que sou al centenar.
Vulga Deu que sens angoixa
al doscents poguéu un día,
ple de goig y d'alegría
y sens penas, arriar.

Vulga Deu donarvos prompte
lo que 'l nostre cor anyora,
qu'es veure arribada l'hora
de la nostra salvació
ab lo triomf de nostra causa,
la ventura d'eixa Espanya
y baixar de la montanya
orgullós nostre penó.

FLOR DE SANCH

LO DIARI MODELO

Carta a D... Fulano de Tal

Molt estimat senyor meu: ¿Vol saber quin es lo diari modelo, ó lo modelo dels diaris? ¡Home de Deu! ¿vol que li diga? ¡Lo diari modelo! ja ho sab tothom qui es. ¿Y qui vol que sia, si no es lo *Diari del carrer de la Llibreteria*, lo *Diari de Barcelona*? Bastaba que ho preguntés a un noy de estudi, a un camállich, al barbé, al manyá, a cualsevol, y tots ab una sola veu li hagueren contestat lo mateix.

La pregunta de vosté es com la d' un que vingues ara al mon, ó la de un estranjer que arribés a Espanya: pero ¿vosté, vosté, preguntar una semblant cosa? Crega, no 'm cab a la barretina, encara que no 'n porto. Tot un fill de Barcelona, nascut a la plassa del Rey, que ha estudiat en lo Seminari, que va a sermó a la Catedral, ¡tení encara 'ls ulls tan tancats, las potencias tan obtusas, l'enteniment tan negat! ¡Gloriosa santa Quiteria! quin home aquest tan atrassat, tan curt de gambals, que no veu lo que tothom sab, enten y coneix! Vinguim aquí, carn cristiana, ¿qué es lo que vol saber? Expliquis: ¿qué es lo que vosté demana? ¿Un diari modelo? ¿modelo de qué? ¿Qué es vosté home de Iglesia? donchs allí trobará totas las funcions de las parroquias, alabansas dels predicadors, Sant del día, la Corte, Cuarenta horas. ¿Es home que vol divertir-se? allí hi ha anuncis de teatros, dels balls que 's donan En vareima de tota classe de diversions profanas. ¿Qué vol més? ¿es home de negocis, de pistrinchs? moviment de las bossas de París, Londres, Madrid, Barcelona, estat dels mercats, valors locals, empenyos y altras gangas, allí ho llegirá tot. ¿Qué es lliberal? ja 'l pot fullejar be y ab seguretat, no li farà perdre la baba. ¿Qué es conservador? en lo *Diari* hi ha surtiment complert pels que volen conservar lo propi y lo estrany. ¿Qué es persona de gust? Bellas arts, literatura, poesia, descripcions, revistas, etc., de tot hi ha en abundancia. ¿Qué se las pinta de polítich? donchs esperis que la sibila parli, vull dir, que 'l *Diari* se expliqui; y sabrá lo que pensan y farán tots los governs.

Mes clar li tich de dir: ¿Vol vosté, un guisat que tinga tots los gustos? ¿vol un vestit pertots los temps? ¿vol un criteri segur, infalible, pera totas las cuestiones? ¿vol una guía que l'acompanyi per tot arreu? Prengui 'l *Diari de Barcelona*, que es un verdader volumén, com diríam, una mole, una massa de prudencia, templansa y sabiduria, ó com vosté demana, un modelo, un gran modelo, que se adapta a totas las condiciones y circunstancias. Y perque vosté 's fiqui mes en la clepsa lo modelo que es lo *Diari*, sápigas y entenga que es com un prat en que s'hi crían moltes herbas, y en que 'ls animals hi pasturan molt bé. Y si ab aixó no 'm comprén, li diré que 's tregui la llana del clatell, que n' hi té molta, y que may mes me vingui a consultar sobre cosas que son mes claras que la llum del día, y que no valen ni la pena de parlarne.

¡Ah! se m'olvidava; en quant alló que diu vosté que 'm fa aquesta consulta per motius de conciencia, com que 'm sembla que no ve al cas, no n' hi reso una paraula. Vosté vol un diari modelo; donchs conciencia a part, ja te tot lo que demanava. Mes dech advertirli per un' altra vegada, que quant fassi cap consulta no hi fiqui cap llibre de caballerias, perque es enredar las cosas mes evidents y posarse en mals de cap que no convenen. Prengui 'l *Diari*, li repetesch, y deixis de motius de conciencia.

¡Si 'ls Bisbes el llegeixen tot prenent chacolote!

Lo DOCTOR EMBOLICA QUE FA FORT

CARTAS DE FORA

Vilanova y Geltrú, 8 Maig, 1899.

Mentres vaig volejant, mon aymat Mestre, estich sentint ensemmps gran rebombori, y veig del tot, armada la palestra que acabarà, potser, ab gori, gori....

Dos bandos tenim, ara, que 's disputan y s' insultan ab rabia y negre afany, sens volgué deixá 'ls uns lo que disfrutan, mentre 'ls altres ho volen ab l'engany.

Tots élls son lliberals; els uns, son fieros, y com a tals se 'ls tracta sens embúll; pro els altres, trapissondas y embusteros, com a mansos, se 'ls mira de reüll.

Tots van desesperats, buscant bronquina a aquells que no secundan els seus plans, y es posa ja en remull, la gran tunyina que infestarà, el diumenge, aquets voltants.

Tothom está parlant, de tupinadas preparadas ab giny per uns quants fatxas, y es diu que volarán fins garrotadas; ¡visca la llibertat!... y amunt las atxas.

Aixó, no 'ns vé de nou; sabém de sobres que l'arbre electoral, amarchs fruits dona que van enmatzinant la sanch dels pobres, y sens pietat se 'ls burla y abandona.

Aquí en aquesta vila, sols batallan, en qüestió d'eleccions, vuyt caps calents; els bons vilanovins may se barallan, y sols a la virtut ayman atents.

¡Sensats vilanovins, ull viu! ¡alerta! no us enganyin jamay aquestas farsas; si s'atreveixen fervos dolsa oferta.... desprecieu amatents; no sigueu garsas.

Desprecieu d'aquets leros las bravatas, escoltant los ensemmps, com qui sent ploure, sens fer cas de promesas sempre ingratas, qu'en un foch immoral ens volen coure.

Si dolents son els uns, pitjors els altres; tot ho fan pel rebost; tot pels dinés; de comedia, ¡per Deu! no 'n feu vossaltres; ja 'n farán, Calderó, Güansé y Pollés.

Per avuy, prou n'hi há; un altre día, aymat Titas, content empendré 'l vol, per contarli pé a pá, la vil follia que ostenta un paperot per nom, «El Sol.»

Vull picar bé la cresta a uns quants ximplis fins de sas pretensions ferlos desdís, y ho lograré, cuasant los forts desficiis; Al avio;

L' AUCELL VILANOVI.

Girona 9 Maig 1899.

Estimat Mestre: Hi ha en aquest Seminari un tal A. Perico que val pelas. Sent estudiant, son catedrático tingué d'excluirlo dels examens, no sé si per burro ó indisciplinat, com ho dihuen tots sos condeixebles. Donchs, vetaqui que 'l rector ara no recorda de quant fou escolá. Mana y disposa sens tenir gens de respecte al Reglament; castiga sens té ni só, fins arribar a aborir al que ell ha calat; y, pera rematar la festa, té un com pelotón de ratas-farineras, policia especial pels estudiants, qui 's cuidan de sapiguer tots los ets y uts de la jovenalla escolar. Es una especie de sultán que mana y disposa segons sa santísima voluntat. ¡Cuidado que s'intenti criticar algunas de las sevas midas injustas! Qui tal fá, no te vocació....

Aquest Sr. Perico (ay, quin nom més dols) fou carlí mentres era soldat ras. Pro vetaqui que un día, anunciant-se oposicions a canonge, fou l'únich pretendent que 's presentá; de modo que 's canonge per oposició sens opositor. Desde llavors es cristino. «Los carlins son per terra» (digué a un amic seu). Lo triumfo es llunyá. Perxó m'he fet de la Regenta.» ¡Bravo, Perico! T'explicas com un sigró. Aixó no quita que devant de carlins significats se confessi encara carlista... dels prudents.

Vetaqui una hassanya del general Perico: als estudiants carlins que llegeixen el TITAS (ó un altre diari carlí) ó van als Centres tradicionalistas los castiga ab rabia é injusta; y per altre part concedeix a altres estudiants (García Dalmau, etc.) permisos pera que assisteixin al teatro principal, a escoltar músicas... celestials y altras cosas celestials que no son músicas. Y mentres donava aqueix permís als uns (als alegrets) castigava als altres que havían anat a escoltar un... sermó a la Iglesia del Carme. ¿Qué tal, senyors? ¿Que m'en diuhen d'en Perico?

Acabem dihentli que, ó es un ximple, ó un viciós, ó un tonto de set solas. En lo primer cas a Sant Boy hi falta gent. En lo segón, a aprendre de virtut. En lo tercer cas, a

estudiar tocan. Y tant si es una cosa com un altre, sobra en un establiment, ahont hi ha joves que deuen aprendre ciencia y virtud, prudencia y seny.

A Deu, estimat Perico. Son deixeble,

AGAFAL FORT

Igualada, 17 de Maig de 1899.

Molt Sr. meu: Arribá a'n aquesta ciutat, en lo tren de la tarde del 10 del present mes, lo Sr. Odón de Buen, Catedrático indigne de Barcelona, senyor molt conegut per sas perversas ideas republicanas, home qu'ensenya que des cendim del mico, y persona que si ab sas irracionalitats pogués aniquilar la religió católica 's daría al dimoni.

Los seus deixebles ja 'l esperavan, pro ell sense sossego va voler anar a visitar desseguida a la senyora Trulls, la gran amiga d'una tal Belén, directora de *La Conciencia libre*, periódich dels més perversos.

Lo Sr. Odón de Buen va venir en aquesta, per celebrar lo meeting en lo lloch de la Unió Republicana; la concurrencia va ser numerosa, principalment en donas, que no las anomeno perque 'ns rebaixaria nostra honra, pro las referiré no més perque la senyora *Publicidad* se convenci de lo que publicá en son asquerós número, dihent que la concurrencia de senyoras va ser gran, pro nosaltres li dihem que varen ser set ó vuit; 's veu que a la *Publicidad* li agrada fer propaganda fula.

En lo meeting, com es de pensar, no més se digueren bojerias, y unas cosas que sembla mentida que 'l senyor de Buen, que encar que sigui una bestiola, no deixa de tenir cert coneixement, digui certas cosas que no més poden sortir del cap més tonto y dur.

També varen sortir los carlistas en mitj dels brams d'ase y, si senyor, si; y va dir lo Sr. de Buen, que si Espanya es católica, la culpa la tenen los carlins; ¡pobre senyor! y que hi fareu ab un cap que no més hi ha borriquerias y qu'está posehit del mal esperit, ¡sabeu tots lo que teniu de fer? deixar-lo per ruch; de malas paraulas contra la religió católica, contra sas ensenyasas, contra 'ls Bisbes, Párrocos y demás sacerdotes, no cal dirho; hasta contra 'ls gobernants, sols perque no suprimen la paga als capellans; pro jo no soch gobernant y suprimiria la llengua del Sr. Odón de Buen, y el faria anar allí junt ab los seus germans de la rassa orangutana, que son bestias y segú que tenen més respecte al seu Criador.

Basta y disposi d'aquest affm. y s. s. q. s. m. b.

LOPE DE BORI.

XARADA

Prima inversa mineral,
nom de lletra la segona
y veurás en mon total
un carré de Barcelona.

A. B.

QUADRO NUMÉRICH

• • • • •
• • • • •
• • • • •
• • • • •

Substituir los punts per números que, sumats horizontal y verticalment donguin per resultat: 20.

L' AMICH DEL MANXAIRE.

GEROGLÍFICH COMPRIMIT

× × O N I

GEROGLÍFICH

X

T. D. G.

U I S O R

T Q E L O S A B E R P O

C H T V A L

UN ESTUDIANT DE PAGÉS.

Establiment Tipogràfic, Casanova, 13; Barcelona.